

*Меҳринисо
Ойдинова*

КЎКЛАМ

Шеърлар

ТОШКЕНТ
Ғафур Ғулом номидаги
Адабиёт ва санъат нашриёти

Уз2
0—39

Инсон манфаатлари йилида ёш истеъдодларни қўллаб-қувватлаш мақсадида тайёрланган ушбу китоб Ўзбекистон мустақиллигининг олти йиллигига бағишланган бўлиб, у Республика Давлат матбуот қўмитаси ташаббуси билан ижарадаги Тошкент матбаа комбинати ҳомийлигида чоп этилди.

Ойдинова М.

Кўклам: Шеърлар.— Т.: Ф. Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашр. 1997.—64 б.

Меҳринисо Ойдинованинг шеърларида муҳаббатнинг қувонч ва изтироблари, эл-юртга, Ватанга садоқат, онанинг куйинчак дардлари, фарзанднинг бурч ва масъулияти каби мавзулар содда, равон мисраларда куйланади. Шоира шеърларининг шакли ва оҳанглари ранг-баранг. Бу оҳанглар беихтиёр шеърхонни бокира бир нафосат оламига тортиб кетади.

Уз2

4702620202--11
М 352 (04) — 97 28—97

© Меҳринисо Ойдинова,
1997 й.

ISBN 5-635-01606-5

* * *

Кел, сен ҳақда битай бир қўшиқ,
Юрак ёлқинидан ранг берай унга.
Кел, сен ҳақда битай бир қўшиқ,
Туйғуларим тиндирай унда.

Сен уни ўқигач шамолга айлан,
Варақла қасдма-қасд дил дафтарини.
Балки шунда ўзинг англаб оларсан
Юрак қатидаги ишқ гавҳарини.

Варақлар шариллаб очилаверсин,
Сен ўқиб боравер уни қасдма-қасд.
Шунда мен тан олмай яшириб қўйган
Варақлар қатидан чиқар ишқий байт.

У эса ишқ куйи бўлади шаксиз,
Унда жамланар мен ҳеч айтмаган сўз...

БАҲОР ЕМФИРИ

Булутлар кўксига тўлган дардини
Заминга тўкади ёна ва ёна.
Чақмоқ юрагининг ёнишларидир,
Юрагин бўшатиб олар қувона...

Заминга кўчару ширин дардлари,
Япроқлар бағрида ҳаяжон ёнар.
Бу кумуш томчилар юрак гардларин
Кўзлардан ноз билан сидириб олар.

Дилларда ниш отар ишқ чечаклари,
Майсалар энтикиб улғая бошлар.
Лолалар — тоғларнинг келинчаклари
Тоғларни нозларга тўлдириб ташлар...

Самовий туғёнлар кўчади ерга,
Кўчар шундайича, тўкмайин оҳор.
Булутлар шодлиги сочилар ерга,
Заминни оғушлар ям-яшил баҳор...

Халқона оҳангларда

Том бошида лолақизғалдоқ,
Унда бир жуфт шабнамий балдоқ,
Тақай десам олурман қандоқ,
Куйдирма, ёр, куйдирма жоним.

Оташми ишқ, қуёш — куйдиргич,
Азобларни бахт деб суйдиргич,
Ҳижронлари жондан тўйдиргич,
Куйдирма, ёр, куйдирма жоним.

Фироқингда ўлодир бу дил,
Ишқинг билан тўлодир бу дил,
Армон билан сўлодир бу дил,
Куйдирма, ёр, куйдирма жоним.

Юрак ҳам бир лолақизғалдоқ,
Косасида биллурий балдоқ,
Билмам, ишқми бу ёки алдоқ,
Куйдирма, ёр, куйдирма жоним.

* * *

Биласиз-ку, мен бир оққушман,
Юрагидан ўқ еган оққуш.
Сиздай мерган нишонга олган
Ёй ўқидан қаноти қон қуш.

Биласиз-ку, қанотларим қон,
Олисларга уча олмасман.
Кетсам қолар изларим алвон,
Осмонларни қуча олмасман.

Биласиз, бу ярадор дилнинг
Бу дунёлик ибодати сиз.
Гоҳо суйиб, гоҳо ёзгириб
Қилган ёлғиз итоати сиз.

Баҳоримни топширдим Сизга,
Қузагим ҳам сизники бўлсин.
Ёзим келар қовжиратиб кўз,
Сабру тоқат бизники бўлсин.

Суяр бўлсам Оллоҳим гувоҳ,
Қуяр бўлсам Оллоҳим гувоҳ.
Сўнг дамда ҳам Сизданмас, жондан
Тўяр бўлсам Оллоҳим гувоҳ...

АБДУЛЛА ҚОДИРИЙГА

I

Абдуллажон, болам-ов, деб бўзлаган оймиди,
Куйиб, кўкларга сиғмай ўзни отган сойларга.
Минг бўлак ой бағрида анҳорларми, соймиди,
Бир энлик оқ топмаган ярасини бойларга.

Шу ой, осмон остида отилганми боласи,
Осмон гувоҳ, ер гувоҳ, аммо тили кесилган.
Йиғлаб ётар сойлар ҳам ойнинг айтар ноласин
Айтолмайди, танглайи қўндоқ билан тўсилган.

Абдуллажон, болам-ов, деб бўзлаган ой бўлса,
Йиғлаб ётар сўнгги бор у из босган йўлаклар.
Изларини кўзига сурган сўнгги жой бўлса,
Билганларин сўйлолмай иситмалар, алаҳлар.

Кўрганларин айтгандир авлодига оғочлар,
Кўклам гуллаб қўярлар билганларин оғзидан.
Айтган сари минг йилги қон сачраган гиёҳлар,
Қотил тарих бор гапни илиб кетар бўғзидан.

Абдуллажон, болам, деб бўзлаб юрар ой ҳамон,
Тушунмайсиз тилини, қайлардасиз, бобожон?..

II

Бобожон,
Тунлар юрагимга юзини босиб,
Кумушингиз йиғлар. Раънонгиз йиғлар.
Ўзини минг битта юракка осиб.
«Ўтган кунлар» — мунглиғ навонгиз йиғлар.

Йиғлайдир Отабек, йиғлар Мирзонгиз,
Ҳассага суянган, белларда белбоғ.
Неча Ҳомидларга якка чиққан бек
Сизни бой бергандан куяр, кўкси доғ.

Йиғлар Зайнабингиз сочини ёйиб,
Излаб қабристондан қабрингиз беҳол.
Тополмай хокингиз ўксинар ёниб,
Телбангиз юпатар бағри чок шамол...

Баҳор унутмайди баҳорлигини,
Ҳар йил бўзлаб кирар чорбоғингизга.
Изларингиз ўпар, ўрик гулларин
Сочади интизор тупроғингизга.

Тўқсон беш йил баҳор келар, унутмас,
Сизни йўргаклаган кунлари ёдда.
Сиз билан қувонди, Сиз билан ёнди,
Сўнг йўқотиб қўйди, қайдасиз, қайда?..

Барибир,
Баҳор унутмайди баҳорлигини,
Ҳар йил бўзлаб кирар чорбоғингизга.
Изларингиз ўпар, ўрик гулларин
Сочади интизор тупроғингизга.

Баҳор унутмайди баҳорлигини...

ВАТАНИМГА ШАРҚОНА ҚУШИҚ

Чимилдиқда, ўн саккиз ёшда
Йиғлаб қолган гуллар фаришта.
Гумонаси ота бетини
Қўрмай ўтган туллар фаришта.

Чақмоқдайин қаро кўзларга
Фироқ селин тўлдиргач уруш,
Вақт топмайин ёниб бўзларга,
Қадоқ бўлган қўллар фаришта.

Жангчиларнинг суюқларини
Суймоқ учун тополмай фурсат,
Жанда ичра гўдақларини
Ташлаб кетар... йўллар... фаришта.

Омон бўлса момолар эплар
Эмизикли кўз нурларини.
Аммо қандай? Минг хавотирда
Ортга қарар кўзлар фаришта.

Буғдой-бошоқ ойлаб ўрилар,
Халоскорлар жанг қилишар оч.
«Яксон бўлсин ваҳший бўрилар!»—
Ўқдай қарғиш, сўзлар фаришта.

Соғинч очар зор эшикларни,
Қари-қартанг, очлар соғмикан?
Ва кимлардир бўш бешикларни
Қучиб йиғлар... ёшлар фаришта.

Совимасдан бунда азалар,
«Қора хат»лар келар бирма-бир.
Диллар бўлиб кетди задалар,
Тошдан бўлган бошлар фаришта.

Кунлар келар бир-биридан хор,
Шишиб кетган қўллар қор титар.
Мункиллаган мўйсафидлар бор...
Ростлаб бўлмас беллар фаришта.

Ҳар кўсақда Ватан деган сўз,
Тонг... чувилган кўсақлар хирмон.
Пахтам, совуқ шамолларни тўс!
Бедор ўтган тунлар фаришта.

...Бугун дилга фараҳлар солиб,
Ғалабага айтарканмиз шон,
Фарзандларин бағрига олиб —
Ёниб ётган ерлар фаришта...

* * *

Беғубор кўк ёнар қорачиғимда...
Кўк тоқига осилган олмос —
Қуёш ёнар қорачиғимда.
Қорачиғим...
Тиниқ ҳаволарни ичар у,
Яшил наволарни қучар у.
Зумрад райҳонларни ўпганча,
Оғушига олар борлиқни,
Борлиқ жойланарми қорачиғимга?..
Жийда гули ловуллаиди нафис, тилларанг,
Булоқ суви дилгинамга сачратар жаранг,
Гўзалларнинг кулгусидан гуллар олиб ранг —
Алвон қўшиқ бўлиб ёнар қорачиғимда.
Бобом эккан седананинг ширин ифори,
Тўрқовоққа бедана деб осган тумори,
Чўнг тоғларнинг ёз кунда товланган қори —
Дунёча завқ олиб кирар қорачиғимга...
Қорачиғим...
Фақатгина бир нарса бор, баланд, қўл етмас,
Бир эшик бор, тушларида кўксидан кетмас,
Шу эшикда бир нигоҳ бор, журъати етмас,
Қорачиғим қаролмайди ўша эшикка,
Уғринча ҳам боролмайди ўша эшикка,
Умидини узолмайди ўша эшикдан,
Ишқ ёнади ловиллаган қорачиғимда...

* * *

Самарқанд...

Ўтмишнинг жароҳатлари
Кўксида доғ бўлиб қолган диёрим.
Ҳудудсиз тарихнинг хотиротлари
Умрини асирга олган диёрим...

Мирзо Улуғбекнинг қип-қизил қони
Тупроққа сачради. Сесканиб кетдинг.
Ризолик тилади ўғлон виждони,
Бу дарддан юлдузлар ўртаниб кетди.

Юлдузлар титради, замин титради,
Титраб кетди барча эзгу хаёллар.
Ё фалак, падаркуш зурёд дастидан
Силққан қон Самарқанд дилини доғлар.

Кўкдан жовдирайди минг йиллик кўзлар —
Қани Самарқанднинг табаррук шоҳи?..
Ҳар тун йиғлаб чиққан олис юлдузлар —
Мирзо Улуғбекнинг муқаддас оҳи...

* * *

Баҳорнинг бағридан отилар қўшиқ,
Қўшиқ жаранггоси кирар қалбларга.
Олам яшилликка очади эшик,
Қуёшнинг кулгуси кўчар лабларга.

Сезилиб-сезилмай кирадию тонг,
Борлиқни қучоқлаб олади сархуш.
Қизлар кўраётган ширин-шакар туш
Таъбирида хушнуд оқаради тонг.

Баҳорнинг кўксидан отилган қўшиқ
Сехрли барқутга ўрар борлиқни.
Онадан ўрганиб тун бедорликни,
Чаманлар бағрига битади қўшиқ.

Яшил нурга олам қучоғи тўлиқ,
Баҳорнинг лабидан учади қўшиқ...

ИЗҲОР

Моҳира опамга

Мен сизни соғиндим, намозшомгулни —
Кун бўйи ҳансираб, қилт этмай кутган
Япроқлар бағрида қотган эпкиндай...

Мен сизни соғиндим, намозшомгулга
Райҳонлар атрини ҳовучлаб элтган
Девона эпкиндай, далли эпкиндай...

Ҳали ҳовлимизга келади соя,
Шоҳсупа юзига сачрар кумуш сув,
Бир-бир юз очади намозшомгуллар...

Қаршимда «Номаълум қиз»нинг суврати,
Сизни кўргим келса, термулиб унга,
Гўзаллик ҳақида ўйлагим келар.

Жавобсиз мактублар менинг айбиммас,
Елғон бўлса, ана, гуллардан сўранг,
Мен учун узр айтар намозшомгуллар...

Қадам товушлари йўлакда,
Туғёнлар гупури тилакда,
Ғалаён бошланди юракда,
Қадамлар товуши йўлакда.

Интизор умидлар юз очди,
Мудраган хотирлар кўз очди,
Дилга бир ўт келиб туташди,
Шул ўт ҳам ул қадам товшидан.

Қадам товушлари йўлакда,
Сен келаётибсан, азиз дўст.
Дил ёнар висолдан очиб сўз,
Сенми ё Бахт келар йўлакдан...

САНОБАРНИНГ УКИНЧИ

Нега имкон яратасиз уни ўйлашга,
Қўларимни шартта бойлаб ташласангиз-чи,
Сеҳрли бир муҳаббатнинг қўллари билан.

Нега имкон яратасиз уни ўйлашга,
Мен-ку Сизга юрагимни тортиқ этганман,
Меҳрнинг минг алвон рангли йўллари билан.

Нега имкон яратасиз уни ўйлашга,
Ахир кўнглим совутмасин аразларингиз,
Қувонч, қайғу, бахтим билан Сизникиман мен.

Нега имкон яратасиз уни ўйлашга,
Ортиқроқ ҳеч хўрлик борми ахир оламда,
Туйғулари хор этилган қизникидан ҳам?..

Рағбат бўлинг, Сизни ёниб-ёниб куйлашга,
Вафо, қўшиқ меҳрим билан Сизникиман-ку,
Нега имкон яратасиз уни ўйлашга...

* * *

У сизни севарди. Ёнингиздаги
Шамдай эриб борарди сиз деб.
Ойдан-да, кундан-да қизғанаверар,
Қанчалар азобли эди бу севги.

У сизсиз ўтгучи дақиқаларни
Қон қилиб узатар кўз ёшлар билан.
Қириб келаркансиз уйга жилмайиб,
Бўлгиси келарди ўзи патгилам.

Сабот билан енгиб минг бир тўсиқни,
Ахийри солдингиз уни қолипга.
Аммо наздингизда кўринмас тугун
Тушгандай туюлар ишқ деган ипга.

Букун кўзларидан тополмай ҳайрон,
Тунлар толиқтирган хаёлингизни —
Бедард юрагидан излайсиз пинҳон,
Ўзингиз қувлаган аёлингизни...

КУКЛАМ СУРУРИ

Шафтолизор куйлаб кетди бирам шўх,
Кулгулари пушти гулга айланди.
Асалари уялари қолди бўш,
Улар ғуж-ғуж гул сайрига шайланди.

Жажжигина жуссалари жонсарак,
Бари гуллар ифоридан маст бўлди.
Типирчилар мингларча митти юрак,
Орзулари бўса бўлди, тот бўлди.

Шафтолининг гуллари-ей, гуллари —
Пушти юзлар қирмиз бўлди уялиб.
Асалари гул юздан бол сўради,
Кузатаман мен бир четдан ийманиб.

Ариларнинг «ғув-ғув»ида шавқ, ҳадик,
Орзуларим хотирларга бойланди.
Гул мси ё ишқдан, билмадим аниқ,
Сархуш бўлиб бошим гир-гир айланди.

Шафтолизор кулаётир бирам шўх...

* * *

Ҳалима опамага

Бу қўллар... Бу оққуш қўлларни
Соғиниб юраман, лабларим соғинар.
Бу овоз... қўнғироқ овозлар
Қулоғим остида... қўнғлимда жаранглар.

Бу юриш... Бу товус юришлар
Кўзимдан кетмайди соғинсам.
Узгарар бу юрак уришлар,
Ҳузурига интизор талпинсам.

Бу бағир — осмондай бир бағир,
Шамси бор, илоҳий, ҳилоли.
Бош қўйсам ёғдулар тўкилар,
Маст қилар гулларнинг хаёли...

ВОЛИДАИ МУҲТАРАМАМГА

Фариштам, мен нечун изларингизни
Кўзга сургим келар, сурмай кетаман.
Тирикликдай жонбахш сўзларингизни
Гоҳ қулоққа илиб-илмай кетаман.

Тиним билмас нозик жисмингиз кўриб,
Кўнглима озорлар, оғриқлар кирар.
Нечун бу оёқлар бормас югуриб,
Дол қаддингиз карахт кузатиб турар.

Кетаман, кўрганим муҳаббат, меҳр,
Дардларимни тўкиб-тўкиб кетаман.
Йўлда уйғонади виждон, бемеҳр
Ўзимни ёзғириб, сўкиб кетаман.

Сизни унда қоласиз, қувончим қолса,
Кўнглингизда тоғдай қувончлар ўсиб.
Ташвишларим қолса, дардларим қолса,
Кўзингизни ёшлар пардаси тўсиб...

Фариштам, нечун мен изларингизни
Кўзга сургим келар, сурмай кетаман...

* * *

Тиниқ хотиралар, ойдин хаёллар
Маъюс борлиғимни этар маст, беҳол.
Вужудимни ёққан ўт, масъуд онлар —
Наҳот ортга қайтмас ва бўлмас такрор?—
Бошимда мажолсиз айланар савол.

Юракда туғилар ширин дард — оғриқ,
Ешликка ташналик ортар кўнгилда.
Ногоҳ орзуларга қалб қилар торлик,
Армонларга кучли адоват дилда
Сақланиб ётар...

Кечанинг тотини бугун туямиз,
Эҳтимол эртага бугун ҳам армон.
Ўтган лаҳзаларга қаттиқ куямиз,
Билмаймиз, ҳадемай афсусда ўтган
Бесамак бу кунлар ёқадан тутар...

* * *

Эътиқод қўясан баъзан кимгадир,
Эъозлаб кўтариб юрасан бошга.
Уйлайсан, дунёнинг поклиги надир
Бу малак олдида... Ухшар қуёшга!

Кўзингга кўринар фаришта бўлиб,
Дарду ғамларингга шерик қиласан,
У йиғласа кўзинг жиқ ёшга тўлиб,
Шодланса, севинчдан ёниб, куласан.

Чин дўст деб суяниб юрасан унга,
У ижозат берса, босасан қадам...
Ва бир куни келиб «пок дўст» ишончинг
Йўқотиб қўйса гар қиларкан алам...

* * *

Мен қўрқаман нигоҳларинг таъқибидан,
Бир кун келиб улар сени суйдирар деб.
Юрагимга оташ солиб, куйдирар деб —
Мен қўрқаман нигоҳларинг таъқибидан.

Бу нигоҳлар оғушида пинҳон бир сир,
Нигоҳимни асир олиб қўймасин ул.
Олов ҳислар шитобида куймасин дил,
Нигоҳингда яширганинг қармоқми, тўр?..

Тутқунликдан қўрқар бу дил, қўрқар бу дил,
Тута кўрма тутқич бермас нигоҳимни.
Айтмоқ мушкул қалб кечирмас гуноҳимни,
Қалбинг томон олғуси йўл, олғуси йўл.

Мен қўрқаман нигоҳларинг таъқибидан...

АРОСАТ

I

Мен сиздан олислаб кетяпман, ахир,
Чора изламайсиз қайтармоқ учун.
Асаблар тарангдир, туйғулар тахир,
Ишқ кўрсатмай қўйди афсунгар кучин.

Бизни боғлаб турган ишқ номли арқон
Зўриқиб боряпти ингичка тортиб.
Асаблар тарангдир, кулгулар нордон,
Риштага юбордик кўпроқ дард ортиб.

Мен сиздан олислаб кетяпман, ахир...

II

Дардимни айтмоққа борми бир кимса,
Юрак ёлғизликдан мажруҳ, бенаво.
Бағримни аламлар беаёв тилса,
Мен қайси жарроҳдан излайин даво?..

Ниҳоясиз дардлар ўртаб ётган дил
Кимга ҳам ошкора ёрилсин, айтинг?
Оёқ ости бўлган ипакдай кўнгил
Нимадан ҳам топсин ўзига таскин...

Ёлғизим деб унга суяниб, ёниб,
Топганим — кўз ёшлар, шўр дамлар бўлди.
Бахтим деб ишқ майин олсам қувониб,
Оғусин ютдиму, боли тўкилди...

III

Энди Сизга ёниб таъна қилмоққа
Менда на юрак бор, на сиғар ҳаддим.
Аммо кўйингизда қоврилиб ёққа,
Кекса дарахт мисол эгилар қаддим.

Сиз десам титровчи бу дилга энди
Соғинч бўлиб тушмас зумда лахча чўғ.
Ширин титроқларни совуқ, дўл урди,
Ўтли туйғуларим ўчган, энди йўқ.

Муздек юрак билан қолганман яккаш,
Ундан тафт сўрашга бу кўнгил зада.
Манглайга битмагач бирорта дардқаш,
Кўнгил сўровчининг эшиги қайда?..

Мен сиздан олислаб кетяпман, ахир...

Келинг, энди ишқ ҳақида қайта хаёл сурмайлик,
Юракларга била туриб аламдан тиг урмайлик.
Қўйинг, энди унутайлик висол, ҳижрон нелигин,
Ерга кўмган ишқимизнинг қабридан гул термайлик.

Эслайсизми, қанотлари оппоққина қуш эди,
Орзулардек гўзал эди, зилол эди севгимиз.
Ушал сархуш, масъуд дамлар бизга фақат туш энди,
Қанотидан ўқ теккан кун армон бўлди севгимиз.

Қўйинг, энди ишқ ҳақида қайта хаёл сурмайлик...

САДОҚАТ

У кетди...

Димогида кетар ипак сочлардан
Таралган ёшликнинг анбар бўйлари.
Ва чирмашиб борар бўйнига маҳкам
Гулдай келинчакнинг узун ўйлари.

Поезд елар. Осмон йиғлайди юм-юм,
Ёр йиғлар. Йигитнинг кўзлари тинди.
Ёр сочин силаган шу қўллар билан
Жангда қандай «одам ўлдирар» энди?!

Назокат қуршаган юраги куйиб,
Даҳшатларни ҳатлаб ёвни қувди у.
Ва бир кун иссиқ қон аралаш лабда
Қайноқ ёр нафасин элас туйди у.

... Бир аёл яшайди уни соғиниб,
Куёв тўнин силар сертомир қўллар.
Олисларда, оппоқ қайин тагида
Ухлар ипак сочлар таратган бўлар...

* * *

Наздингизда ҳамон гўдакман,
Эркалайсиз суйиб-сийпалаб.
Қалбингизда кулган тилакман,
Ҳамон гўдак мен — меҳрталаб.
Эркалайсиз силаб-сийпалаб.

Бир бағритош ақли расонинг
Севгисига бўлганман асир.
Онажоним, жону жаҳоним,
Наҳот сизга ошкор эмас, сир,
Муҳаббатга бўлганим асир.

Наздингизда ҳамон гўдакман,
Эркалайсиз «беғам болам» деб...

* * *

Қўрқаман, ҳисларнинг оташ жангида
Тилка-тилка бўлиб кетмаса бағрим.
Қалбда отаётган севги тонгида
Оппоқ орзуларни янчмаса қаҳрим.

Қўрқаман, мен Сиз деб ўтда ёнган дам,
Дилда нодон ғурур келса-да голиб,
Сиз томон бостирмай қўйсаю қадам,
Мени кетмасайди ул томон олиб.

Журъатсиз, ҳайиқиб юрганингиз дам,
Изимдан эргашган Сизнинг ул рақиб,
Қўрқаман, бир куни қилдириб алам,
Сизга тортиқ дилни кетмаса ёқиб.

Қўрқаман!..
Йўқ! Дилга қўрқув тўлган дам
Шаҳд билан аҳд қилдим чирт юмиб кўзни,
Севги эшигида садоқат билан
Бардошга айланиб кутаман Сизни!

СОҒИНЧ ДАРДИ

Ҳеч қачон бу қадар мубтало
Бўлмагандим соғинч дардига.
Ўзни қўймоқ учун топмам жой,
Сигмайман армонлар бағрига.

Армонлар, кечиккан туйғулар,
Тинч қўйинг, сизга не керагим?!
У дилга шафқатсиз тиф урар,
Қонига беланар юрагим.

Мен эса қийналиб-қийналиб,
Ғурурни итқитиб қайларга,
Сен учун бир мактуб битяпман,
Бор дардим тўкканча байтларга.

«Кел, мен мағрур туйғуларимнинг
Ўкинчига кўтарай қадаҳ,
Атай ўртаб хаста бағримни:
«Ҳижрон отлиғ қийноққа шараф!»

Сенга берган азобларимни
Шу ўтли дам берди қайтариб.
Висол майи даволар мени,
Бир май ичдим шошиб, ўртаниб.

Лек бу шароб тотли бир заҳар,
Қалбни борар дардга тўлдириб.
Келгил тезроқ. Келмасанг агар,
Соғинч мени қўяр ўлдириб!»

Борлиқ гўзал бағоят,
Чаманда нур титрайди.
Гуллар шабнамда ялт-ялт
Чўмилиб ҳид пуркайди.

Ариқ суви жийда гул
Исларидан кайфи чоғ,
Чеҳрасида ўйнаб нур,
Кунга солар арғимчоқ.

Шамол қизлар белига
Ўралади жонсарак.
Ғарқ бўлмай деб селига,
Ечилса соч-чамбарак.

Бахту кўркка ҳар қачон
Лим-лим тўлиқ қучоғи,
Жаннатмисол бу макон —
Менинг она қишлоғим.

АЙРИЛИҚ

Қизалоқ тун бўйи юм-юм йиғлади,
Аламли ёшидан ёстиқ жиққа ҳўл.
Унсиз йиғисини унсиз куйлади,
Юракдан ёстиққа шаррос қуйган дўл.

Маъюс кўзларида ёшлар ҳалқоби,
Сўлғин юзларида афсус ва алам.
У жами ғамларнинг йиртиб ниқобин,
Қоғозга айтганда ёш тўкди қалам.

Қаламнинг ёшлари қоғоз бетига
Ҳижронли, аламли сатрлар экди.
Қиз гул расмин чизиб севги хатига,
Рўмолча четига кашталар тикди.

Ушал баҳодирга етказгил дея,
Елларга ёлворса, рад этди еллар.
У ахир бедарак кетган ўғлоннинг
Гулларга айланиб қолганин билар.

Энди унинг шаҳид кетган пок руҳи
Чаппар урган билан Ўзбекистонда,
Ёр қўлин бир бора ўпмаган лаби
Қимтиниб ухлайди Афғонистонда...

Менинг ишқим беомон, омон ёр, омон,
Йўлларингда тузоқдир, омон ёр, омон.
Қаттол рашким ёмондир, омон ёр, омон,
Хиёнатдан йироқ бўл, омон ёр, омон.

Йўлларимни боғладинг оҳларинг билан,
Шу оҳларга ишондим, омон ёр, омон.
Юраккинам доғладинг доғларинг билан,
Рашк ўқиға нишондир, омон ёр, омон.

Тундир қаро сочларим, зулматидан қўрқ,
Мангу чал ишқ дуторин, тор бўлар омон,
Ўзга ёрга қарасанг, сенга ишқим ўқ,
Ўзимга-чи, сочларим дор бўлар, омон.

Менинг ишқим беомон, жон олади, жон,
Йўлларингда тузоқ ул, омон ёр, омон.
Қаттол рашким ёмондир, ёмон-о ёмон,
Хиёнатдан узоқ бўл, омон ёр, омон.

Хаёлга ўралиб боради борлиқ,
Маъюс хотиралар тилга киради.
Юрак туйғуларга қилади торлик,
Йўллар ҳам сукутда... Хаёл суради.

Бу дам бор ихтиёр жимлик измида,
Ҳатто тун жиловин тутқизган унга.
Дил куйлар. Бир мунг бор унинг назмида,
Бор дардлар сел бўлиб қуйилар шунга.

Ярим тун. Нимтатир бир хилқат аро
Ошиқ булбул ёниб нола қилади.
Тонг. Еллар мўралаб туйғулар аро,
Армонни орзуга айлантиради...

* * *

Энди сизни кўргунимча то,
Юракни ҳовучлаб юрганим-юрган.
Ишонинг, мен сизга дил оғриғинмас,
Бир тикан оғриғин кўрмасман раво.

Энди сизга етгунимча то,
Сизни тушларимда кўрганим-кўрган.
Ул ширин тушларга етказгунча тонг,
Ишонинг, кўрпам мих, ёстиғим тикан.

Сизни кўргач юрак атиргул бўлар,
Бир тикан оғриғин кўрмагай раво...

Нигоҳларим нигоҳларингни
Жуда-жуда ўпмоқ истайди.
Аммо бунга журъат йўқ менда,
Ҳаё «тезроқ юр» деб қистайди.
Қаролмайман ортга қайрилиб...

ҚИЗ УЙЛАРИ

Олис-олислардан кузатсанг мени,
Кўзингга шамс-қамар бўлиб кўринсам.
Оташ туйғуларда ёндириб сени,
Ўзим ҳам энтикиб, ёниб, суюнсам.

Пуштиранг шафтоли гулига боқиб,
Ипакдан ҳам майин ўйлар сураман.
Қаршингда хаёлан инжулар тақиб,
Ўрик гулларидай титраб тураман.

Хаёлларим чаман, хаёлларим боғ,
Бағримда ишқингдан чечаклар кулар.
Шўртаъм ўйлар менга эмасдир ҳамроҳ,
Орзумдан кўз ёшмас, гул ҳиди келар.

Япроқдаги тиниқ томчига боқиб,
Чашмадек боқира ўйлар сураман...

* * *

Сени ўйлай бошладим яна,
Юрагимда орзулар кулди.
Ишқни куйлай бошладим яна,
Бағрим ойдин ҳисларга тўлди.

Лабларимдан сочилди кулгу,
Ширин дардлар титраб кетдилар.
Кулгуларнинг хуш, анбар бўйи
Гуллар юзин сийпаб ўтдилар.

Сен ёдимга тушганинг дамда
Гулдай яшнаб кетдим ўзим ҳам.
Бир тотли ҳис титрар дилимда,
У ишқингдир билсам-билмасам...

* * *

Баъзан...

Ииғлагинг келади ўксиб-ўксишиб,
Қани бир қатра ёш сизса кўзингдан.
Аламдан кўзларинг кетса ҳам тиниб,
Ажаб, йиқилмайсан кетиб ўзингдан.

Ҳайқиргинг келади баъзан туйқусдан,
Имкон тополмайсан муҳитга қараб.
Бўғзингга тиқилган туғёнли ҳисдан
Юрагинг ёрилиб кетмайди, ажаб!

ЕР-ЕР

Халқ йўлида

Ғижим рўмол ўрайман,
Кўзлар ёшли, ёр-ёр.
Мўралайман эшикдан,
Дил бардошли, ёр-ёр.

Ўзга ёрнинг йўлида
Тупроқдирман, ёр-ёр.
Ўз ёримга ёвликдан
Титроқдаман, ёр-ёр.

Келин тушган эшикда
Кўзларингиз, ёр-ёр.
Энди бизга бегона
Изларингиз, ёр-ёр.

Изларингизни кўзга
Суролмайман, ёр-ёр.
Сиз учун ғижим рўмол
Уролмайман, ёр-ёр.

Маржонларим бўйнимда
Тизим-тизим, ёр-ёр.
Юрак мангу ҳажрдан
Ғижим-ғижим, ёр-ёр.

Сизга умр, ўзимга
Тўзим тилай, ёр-ёр.
Маҳшаргача жуфтимга
Содиқ бўлай, ёр-ёр.

БОЛАЛАР УЙИДАГИ НИДО

Ҳеч ким Сизга менчалар зормас,
Кутмас Сизни мендай мунғайиб.
Пойингизда барги хазонмас,
Менман ётган беҳол сарғайиб...

ҲАҚИҚАТ

Ҳақиқатнинг кўзлари қора,
Ҳақиқатнинг пешонаси оқ.
Ҳақиқатнинг юраги яра,
Қувончидан ташвиши кўпроқ...

ИЛИНЖ

Сўнги сўз айтишнинг гали келгандир,
Лабдан узилиши қолди бир сўзнинг.
Шу сўзга илиниб қолганда тақдир,
Айт, ўкрамоқ шартми чангаллаб юзни?!

Ишқ оҳори қай вақт тўкилиб кетди,
Тўзиб битгач дилда ул нозик ҳислар?
Қанча кўз ёшларни болишлар ютди,
Қанча хўрсиниқни ой маъюс эслар.

Бахтли онлар бўлган, тонмоқлик нечун,
Улар қалб қатига битилган қўшиқ.
Бугун шул қўшиқни тингламоқ учун
Керак бўлар биздан меҳр, сабот, ишқ.

Аmmo бу Бахт бизда ўткинчи бўлди,
Бир-бировни аяш сифмади дилга.
Ниҳоят юраклар зардобга тўлди,
Меҳр етмай қолди дардчил кўнгилда.

Энди ишқ таратмай қўйганда зиё —
Дилда тушқунлик ва... бир умид ёниқ.
Сўнги сўз... Ё хароб қилар бизни, ё
Қайта туғилтирар, билмадим аниқ...

ИНТИҚЛИК

Ярим тун...
Вужидим қулоққа кетган айланиб,
Ҳар шарпа нақ келиб юракка тегар.
Лаҳзалар ўтади, қоламан таниб,
Бу шарпа — сукунат. Кўзларим тинар.

Кел, жоним, ҳар лаҳза ҳозир бир аср,
Бир неча асрни яшадим гўё.
Тезроқ кел, бошимни кўксингга яшир,
Йиғлаб олай ўзим бўлиб бир дунё.

Сени кута-кута суюк ўғилчанг
Ухлаб қолди, ана, ётар бепарво.
Мен-чи, гоҳ бешикка термулиб, дилтанг,
Жовдираб эшикдан кутаман садо.

Хаёл кўз олдимга келтирса борми,
Адоғсиз туюлган йўлнинг ярмини.
Қучоқлаб олгудай бўлади зорим
Қадрдон машинанг фараларини...

Товоним босмоққа жой йўқ тикансиз,
Аёвсиз лаҳзалар кўксимни янчар.
Соатнинг «чиқ-чиқ»и сукунат аро
Чидаб бўлмас Вақтни бағримга санчар.

Ана, нур бағрида чайқалди терак,
Ана, деразамда шуълалар ёнди.
Қувончдан ёрилиб кетмагин, юрак,
Оламда яшасак бўлади энди!

Олис-олисларда милтирар чироқ,
Бир чекка узлатди итлар ҳуради.
Ногоҳ... Бутун олам сукутда, бироқ,
Юрагинг безовта дук-дук уради.

Тонг. Борлиқ кумушранг ҳарир кўйлақда,
Қушлар дарахтларда мизғир бир ширин.
Сўнгги юлдузчалар само кўйнига
Сингмоқда оҳиста имлаб бир-бирин.

Гўзалдир нураган пахса деворлар,
Утли болаликни эсга солгувчи.
Урик гулларига кўмилган боғлар...
Бу хилқатда фусун эсни олгувчи!

Бир зум нафасимни ичимга ютиб,
Сеҳрли борлиққа тутаман қулоқ.
Бунча гўзал, дейман бахтдан энтикиб,
Мен келинчак бўлиб тушган бу қишлоқ!

БУХОРО

Бу шаҳардан бир кафт тупроқ кетса,
тагидан етмиш минг шаҳид
бош кўтаради.

Наршахий

Бу шаҳар қон ичар босқинчинингмас.
Қони шу тупроқни ювган халқники.
Мозийдан ҳарсиллаб келаётган шўр
Деворлар еб қўйган эмас ақлини.

Сен улардан сўра бузишдан аввал,
Уни ким тиклаган... Кўзларин ёшлаб —
Нураб бораётган ярим кўнгилдан
Тингла, бор тарихни бошидан бошлаб.

Тингла, ўзи учун ойболта ясаб,
Ўзига чоҳ қазган кўнгиллар зорин.
Зиёрат қил ёр деб, номус ва ор деб
Қўйдайд бўғизланган ошиқ мозорин.

Сен бу кошинларни таъмирлаётиб,
Қулоқ сол устанинг нолаларига.
Балки у бурда нон ўрнига бундан
Ажал олиб кетмиш болаларига.

Гулдай қизларига ҳарамлар солиб,
Номусдан юраги куйган оталар,
Жувонмарг тақдирлар қарғишин олиб,
Ўз кўзларин ўзи ўйган оталар...

Тирикликни қарғаб, тирикчиликдан
Қочолмай, дил қонин тупроққа қориб,
Бухородай азим бир шаҳар қурган
Боболар хокини кўзга сур бориб...

Бу шаҳар қон ичар босқинчинингмас,
Қони шу тупроқни ювган халқники...

★ ★ ★

Мағрур ҳисларимга, йўлим тўсма, деб,
Дилга кириб олди ишқингиз,
Қошимга тортилган қуюқ ўсмадек
Дилга эниб қолди ишқингиз.

Аямай қошимнинг қаросин артсам,
Ажаб, иккиланмай ўчиб боради.
Кетар деб, дилдан ишқ яросин артсам,
Кетмоқ қайда, баттар бағрим қонади.

Шунда севдим Сизни яна қаттиқроқ!

ЮРТИМГА

Қалбимга боғланган меҳринг риштаси,
Она ер, ҳар гардинг дардимга малҳам.
Бирор кун тупроғинг ёниб ўпмасам,
Номардман!
У — меҳр ипин узганим,
Шу кун менинг, билки, пардай тўзганим.

Ҳар бир гиёҳингни дилга жойласам,
Бир лаҳза ҳам сенсиз яшай олмасам,
Сен ҳақда куйлашдан ҳеч он тонмасам —
Шул менинг толега шод юз бурганим,
Чамандай чарақлаб гулга кирганим!

* * *

Субҳи сабо қўлчалари боғланган
Бешикдаги болакайдай жонсарак.
Талпинади юлқиниб.
Тун олислар, тонг отмоққа чоғланар...
Гўдак бошчасин қилиб сарак-сарак,
Тамшанади ўт оғушда юлқиниб.

Ана, кумуш сочин тараб тонг отди,
Шаббоданинг қўлбоғларин ечди тез
Еллар — эркин қушчалар.
Улар мурғак дилда ҳислар уйғотди,
Ҳайратларни қалбга қувиб изма-из,
Дарахтларнинг шохларида най чалар.

Бедор ўтган туннинг ширин уйқуси
Кўзларида армон билан кезади.
Аёл дилида турғён.
Болакай, юрагининг эркаси
Бешикдаю, ўзин кўкда сезади,
Тезроқ улғай, болажон!

Туни билан аллалаб ғунчатойин,
Ўз бахтидан масрур куйлади аёл,
Уни олам тинглади.
Юлдузлар ҳам етаклаб чиқди ойин,
Сеҳрланиб, порлаб сурдилар хаёл,
Ўрганай деб, дарахтлар жим тинглади.

Теракларнинг шалди роқ япроқлари
Энди ширин қўшиқ куйлар энтикиб,
Биз тушунмаган тилда.
Шилдирайди бешик шилди роқлари...
Бари куйлар аёлга тақлид қилиб,
Илк шавқ уйғотиб дилда...

Олам алла сеҳри билан ёнмоқда,
Шўх полопон бешикда топар камол,
Дил ёқар тонгги зиё.
Замин гўдак шавқидан тўлганмоқда,
Ҳаяжонда бешикни қучар аёл,
Энтикиб кетар дунё!

* * *

Мен сиздан олисда яшаган кунлар
Кўзларимга соғинч бўлиб тўласиз.
Учмай қийинлашар лаҳзалар, тунлар,
Юзларимга ёш бўлиб қуйиласиз.

Дил тўридан ҳайқириб келар соғинч,
Чидаб бўлмас бир туйғуга айланар.
Лойқалана-лойқалана бўлар тинч,
Сўнг тип-тиниқ ҳис — кўзгуга айланар.

Кўзгу ичра кўзларингиз жилмаяр,
Қароғингиз соғинч билан тўладир.
Ишонч борлиғимга хушбахтлик ёяр,
Соғинганим соғинибди, келадир!

* * *

Сен менга узатдинг қўлингни,
Ҳавода муаллақ қолди у.
Рад этдим майлини дилингнинг,
Дўстгинам, торт, қўлинг толди-ку.

Қўй энди, сен менга узатма
Рад бўлган севгининг аламин.
Ортимдан эргашиб кузатма
Дўстингнинг босгувчи қадамин.

Мен мажбур тутсам гар қўлларинг,
Дил бошга ғавғолар солади.
Чангалзор бўлади йўлларинг,
Кўзларинг бахт кутиб толади...

ГУНОҲСИЗ ГУНОҲҚОРЛАР

Бу йўлларнинг армонлари тоғ,
Кетганлари қайтди-қайтмади.
Бу йўлларнинг кўз ёши тупроқ,
Дардларини айтди-айтмади.

Бу йўллар ҳам ғамгин онадир,
Кўзлари тўрт, хокисор, ғариб.
Тўққиз йиллик умрин ўтказди
Афғон йўлларига сарғайиб.

Бағридаким бозиллаб ётар
Кузатгани шахдам қадамлар.
Кўкрагида жазиллаб ётар
Ярим-ёрти қайтган аламлар.

Кўзлари ёш, қаролмайди
Титраб тобут тутган қўлларга.
Бошлар олиб кетгиси келар
Қадам етмас тақир чўлларга.

Қоврилганда онаизорлар
Айрилиқнинг аламларида,
Бўзлаб чиқар номсиз мозорлар
Қайтганларнинг қаламларида.

Энди юзлаб мастона қизлар
Кўзларини оҳиста юмиб,
Ширин-ширин хаёл сурарлар
Бўш енгларнинг пинжига кириб.

Момолари тақдирларининг
Такроридан озурда қизлар.
Суюкли ёр оёқларини
Тушларида тоғлардан излар.

Бу вафодор малаклар гулдай
Ярим юракларни тўлдириб,
Фариштадай ўтарлар энди
Келажакни бошга қўндириб.

Гўдакларин кўз билан суйса,
Баҳорини йўқотган қўллар.
Юрагини чангаллаб ўтар
Гуноҳи йўқ гуноҳкор йўллар.

Азизларим, эрта узилган
Саксонинчи йиллар гуллари,
Сиздан унсиз узрлар сўрар
Юраги қон Термиз йўллари...

ИҚРОР

Қанчалар севаман мен бу аёлни,
Тушларимга кириб чиққан кун
Ортимдан баҳорлар эргашиб юрар...

Соғилган сут ҳиди тутар хонамни,
Иссиқ нон ҳидига тўлади кўксим,
Райҳон, ялпиз ҳиди димоққа урар,
Онажон!

Бир энлик хатимга интиқ фариштам,
Кечириб ўрганган гуноҳларимни.
Мен эса минг битта баҳона билан
Дастурхон қиламан дард — оҳларимни...

Синглимдан беминнат мактублар келар,
Гоҳ ўнлаб мактубга бормас бир жавоб.
Улар юрагимни силаб-сийпалар,
Уларда араз йўқ, улар беитоб.

Мана бугунгиси, беозор койиш:
«Опа, сал бетобман. Кузатиб ётиб,
Ғалат манзарага келиб қолдим дуч.
Сизга хат ёзяман, кўрпамни отиб...»

Ниҳоят гипали хатнинг мазмуни...
Уялдим, ўқиндим, келдим ҳушимга.
Янги газетларни титкиларкансиз,
Маънос нигоҳингиз кўрдим тушимда.

Ҳис этдим...
Мен олис пойтахтда ўғлимни суйиб,
Унутиб яшаркан фарзандлик бурчим,
Сиз унда дилда минг хавотир туйиб,
Яшайсиз: «Соғмикан, нега ойлаб жим?..»

Уэр, Онажон!
Азизам, ягонам, муштипар бахтим.
Оламда сиз қадар оназор кўп,
Уртаниб тан олай бир ҳақиқатни,
Ва мен каби бебурд фарзандлар тўп-тўп.

Қанчалар севаман мен бу аёлни,
Тушларимга кириб чиққан кун
Ортимдан баҳорлар эргашиб юрар...

КҰНГЛИМ

Кўнглим гўзалларнинг қўлларидаги
Оловранг гулларга юкингил, кўнглим.
Бодом гулларига қўшилиб олиб,
Майсалар устига тўкилгин, кўнглим.

Айтма, лабларингга бармоғингни бос,
Юрак безиб кетмиш шикоятлардан.
Гўдагингга ширин аллалар айтиб,
Умидвор бўл ёруғ иноятлардан.

Жисмингни жўнатгил бозор-ўчарга,
Елвораман, кўнглим, ўзинг уйда қол.
Қўшни қизчаларга қўшилиб олиб,
Кекса дарахтларга арғамчилар сол.

Ечиб юбор дилнинг тубида унут
Тутқун хотироту хаёлларингни.
Исмалоқлар териб қирлардан қайтсин,
Ялпизларга ўрат рўмолларингни.

Бўртган новдаларга юзларингни бос,
Лаб бос озодликнинг куртакларига.
Қайтгил боболаринг сиғиниб ўтган
Туроннинг ул қадим эртақларига.

Қайтгил, бобомерос кунларингга қайт,
Гуноҳларнинг хароб ўлкаларидан.
Қайтгил, момомерос аллаларга қайт,
Қайт рўёнинг сароб кўлкаларидан.

Оллоҳингни тани, тупроғингни ўп,
Икир-чикирлардан баланд бўл, кўнглим.
Боғлан, савобларнинг бошларини тут,
Имон ва мен аро каманд бўл, кўнглим!..

* * *

Қўшиқларим менинг ёлғончи,
Кўзларимга қаролмайди тик.
Юрагимнинг хилватларидан
Чиқиб келар бошлари эгик.
Қўшиқларим менинг ёлғончи.

Юрагимга йиқилар виждон,
Гоҳи мағрур, гоҳи аламли.
Чиннигули қуриган гулдон
Кузатади сарсон қаламни,
Юрагимга йиқилар виждон.

Сўзларимга ишончим йўқдир,
Узимни ҳам алдар, алдамчи.
Ёлғон асли отилган ўқдир,
Юрагимга ургувчи қамчи —
Сўзларимга ишончим йўқдир.

Меҳр нима, муҳаббат нима,
Дил таржима қилолмай сарсон.
Сув қаърига чўккандай кема,
Дил тубида мунғаяр армон.
Меҳр нима, муҳаббат нима?

Қўшиқларим менинг ёлғончи...

ИСТИҒФОР

Оллоҳим!

Рухимнинг сарғиш боғлари,
Хазон япроқлари айтар истиғфор.
Қаҳринг кўп... Сен менга қўш қўллаб тутган
Баҳорлар, имконлар, боғ-роғлар бекор.

Оллоҳим!

Сен менга бир чаман дунёни тутдинг,
Оппоқ чечакларга чулғанган бир боғ.
Мен уни «Вақт» деган фирромга сотдим,
Сув текин... Сув текин... Сув текин... Э воҳ!..

Энди Вақт қулади устимдан ҳоким,
Мен бир гадо бўлиб туравераман.
У менга садақа айлаган пақир —
Чақаларни ушлаб кўравераман...

Чамалай бошлайман, сарф айлайин деб,
Тузатмоққа кўнглим харобаларин.
Ғичирлар ўқидан чиқиб кетгудай,
Умримнинг шитоб, мўрт аробалари.

Улардай елмоққа мадор йўқ, аммо,
Мен ғофил осилиб борарман аранг.
Қўлларимдан эса тўзонлар аро
Тушиб қолаверар чақалар гаранг.

Оллоҳим!

Умр — гаров.

Синов учун берилган бир боғ,
Бу учқур умримда нималар қилдим.
Умр боғим хароб, гуноҳларим тоғ.
Кетар чоқ пойингга йиқилдим!
Минг бора истиғфор... Астағфируллоҳ!..

* * *

Дилоромга

...Аёл сени севмоғи бу — Бахт,
Аёл сен деб яшаса, савоб.
Гуноҳларнинг ўлкасидан қайт,
Уйнинг меҳробини эт тавоф.

Нечун дилинг вайрон бўлди-я,
Гулим, шаҳдинг нимадан сўнди.
Чарақлаган нигоҳларингга
Гумонларнинг ғубори қўнди?

Айтма асло, юракка тўлган
Гумонларинг — хатоларингни.
Ва ё... мендай билиб-билмаган
Нодонга айт, айтоларингни...

Қизил гулим, райҳон гулим-ей,
Қўнгли осмон, пайҳон гулим-ей,
Ишқи, рашки бир қучоқ олов,
Суйгун гулим, суйгон гулим-ей!

Ишқ дегани илоҳий бир бахт,
Ишқ дегани илоҳий азоб.
Пешонангда ярқираган бахт —
Уйнинг меҳробини эт тавоф.

Қизил гулим, райҳон гулим-ей,
Суйгун гулим, суйгон гулим-ей!..

МУНДАРИЖА

«Кел, сен ҳақда битай бир қўшиқ...»	3
Баҳор ёмғири	4
«Том бошида лолақизғалдоқ...»	5
«Биласиз-ку, мен бир оққушман...»	6
Абдулла Қодирийга	7
Ватанимга шарқона қўшиқ	9
«Беғубор кўк ёнар қорачигимда...»	11
«Самарқанд...»	12
«Баҳорнинг бағридан отилар қўшиқ...»	13
Изҳор	14
«Қадам товушлари йўлакда...»	15
Санобарнинг ўкинчи	16
«У сизни севарди...»	17
Кўклам сурури	18
«Бу қўллар...»	19
Волидаи муҳтарамамга	20
«Тиниқ хотиралар, ойдин хаёллар...»	21
«Эътиқод қўясан баъзан кимгадир...»	22
«Мен қўрқаман нигоҳларинг таъқибидан...»	23
Арсат	24
«Келинг энди ишқ ҳақида қайта хаёл сурмайлик...»	26
Садоқат	27
«Наздингизда ҳамон гўдакман...»	28
«Қўрқаман ҳисларнинг оташ жангида...»	29
Соғинч дарди	30
«Борлиқ гўзал бағоят...»	31
Айрилиқ	32
«Менинг ишқим беомон...»	33
«Хаёлга ўралиб боради борлиқ...»	34
«Энди сизни кўргунимча то...»	35
«Нигоҳларим нигоҳларингни...»	36
Қиз ўйлари	37
«Сени ўйлай бошладим яна...»	38
«Баъзан...»	39
Ер-ёр	40
Болалар уйидаги нидо	41

Ҳақиқат	42
Илинж	42
Интиқлик	43
«Олис-олисларда милтирар чироқ...»	44
Бухоро	45
«Мағрур ҳисларимга, йўлим тўсма...»	47
Юртимга	48
«Субҳи сабо қўлчалари боғланган...»	49
«Мен сиздан олисда яшаган кунлар...»	51
«Сен менга узатдинг қўлингни...»	52
Гуноҳсиз гуноҳкорлар	53
Иқдор	55
Кўнглим	57
«Кўшиқларим менинг ёлғончи...»	59
Истиффор	60
«...Аёл сени севмоғи...»	61

Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти

Адабий-бадиий нашр

Меҳринисо Ойдинова

ҚЎҚЛАМ

Шеърлар

Муҳаррир У. Қўчқор

Мусаввир М. Карпузас

Безаклар муҳаррири А. Бобров

Техн. муҳаррир Т. Смирнова

Мусаҳҳиҳ Ш. Собирова

ИБ 5571

Босмахонага 03.03.—97 да берилди. Босишга 14.05.97. да рухсат этилди. Биними 70×90^{1/32}. 2- нав босмахона қоғози. Адабий гарнитура. Юқори босма. 2,34 шартли босма тобоқ. 1,6 нашр босма тобоғи. Жами 2000 нусха. 1464 рақамли буюртма. Баҳоси шартнома асоида. 9—97 рақамли шартнома.

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасининг Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти. 700129. Тошкент. Навсий кўчаси, 30.

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасининг Ижарадаги Тошкент матбаа комбинати. 700129. Тошкент, Навоий кўчаси, 30.